

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐบาลในสมัยอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยจัดเป็นหนึ่งในวาระแห่งชาติ ทั้งยังได้ดำเนินโครงการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน เช่น การพักชำระหนี้เกษตรกร กองทุนหมู่บ้าน โครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค เป็นต้น และหลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง“ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน” วันที่ 6 มิถุนายน 2545 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งมีอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นประธาน โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามกรอบยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาความยากจน ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การส่งเสริมนโยบายเศรษฐกิจมหภาคให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน การเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนจน การพัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมและผู้ด้อยโอกาส การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยที่ประชุมมีข้อสังเกตที่สำคัญ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546) คือ

- 1) ต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์และการบริหารจัดการแก้ไขปัญหา โดยเน้นให้ชุมชนมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนในท้องถิ่นของตนเอง
- 2) ต้องปรับจากการแก้ไขปัญหาแบบกว้าง ๆ มาเป็นการแก้ปัญหาให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย และต้องเพิ่มบทบาทภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่
- 3) ปรับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐจากการสั่งการ ควบคุม กำกับ มาเป็นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ภาคชุมชน

นอกจากนี้ มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2545 ได้ให้ความเห็นชอบกับ มติของคณะกรรมการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคท้องถิ่น (กนภ.) ในการประชุมเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2545 ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ

- 1) ควรมีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนให้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินงานต่อไป

2) ให้สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจน และ

3) มีมติเห็นชอบให้ภาคีการพัฒนาต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน โดยมอบหมายให้ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยประสาน

นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การจัดการเชิงพื้นที่ในมิติใหม่ด้วยการปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองให้เข้าสู่สมดุลและยั่งยืน โดยอาศัยหลักการสำคัญคือ ยึดพื้นที่เป็นตัวตั้งเอาคนเป็นส่วนกลางการพัฒนามุ่งสู่เศรษฐกิจแบบพอเพียงพึ่งตนเองภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน โดยมีเป้าหมายจะลดสัดส่วนความยากจนให้เหลือร้อยละ 12 ในปี 2549 จึงได้มีการจัดทำโครงการบูรณาการแผนชุมชนเพื่อความเข้มแข็งของชุมชนและเอาชนะความยากจน ซึ่งเป็นความพยายามในการแปลงแผน 9 สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้โครงการฯ เน้นกระบวนการเรียนรู้ต่อเนื่องเป็นแนวทางการเพิ่มข้อมูล เพิ่มอำนาจการวิเคราะห์ปัญหา และค้นหาทางออก ทางเลือกให้กับชุมชน ชุมชนที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้น เป็นตอน ตามแผนงานโครงการฯแล้วสามารถกำหนดกิจกรรมพัฒนาแก้ไขปัญหาความยากจน และปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณจากราชการอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งพึ่งตนเองของชุมชน และเอาชนะความยากจนได้ในที่สุด

ในปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่นำเอา“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ควบคู่กับกระบวนการทฤษฎีการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและมุ่งการพัฒนาสู่ สังคมอยู่เย็นเป็นสุข โดยมียุทธศาสตร์รองรับ 5 ประการ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.) ได้แก่

1) การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ มีสุขภาพะที่ดี มีครอบครัวอบอุ่น มีความสามารถในการพึ่งตนเองได้มากขึ้น รวมทั้งมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มวัยอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตอย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ ส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำตามความพร้อมของชุมชนภายใต้ความเชื่อมโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยการบริหารเศรษฐกิจแบบมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง เพื่อให้การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจช่วยแก้ปัญหาความยากจนและมีกระจายรายได้ที่ดีขึ้น

4) การพัฒนาบนความหลากหลายทางชีวภาพ และการสร้างความมั่นคงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

5) การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศพร้อมทั้งเสริมสร้างภาคราชการให้ทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

เพื่อให้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนำไปสู่การแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นรูปธรรม รัฐบาลของอดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ “กำหนดยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด” เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ หรือครอบครัวและชุมชน สามารถปรับตัวช่วยเหลือตัวเองและพึ่งตนเองได้ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการให้มากที่สุด รวมทั้งให้แต่ละชุมชนช่วยเหลือเกื้อกูลกันทั้งภายในชุมชนและระหว่างชุมชน และรัฐจะปรับบทบาทเกื้อหนุนให้ชุมชนดำเนินการได้ตามความประสงค์และความต้องการของตนเองโดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการทุกชุมชนในคราวเดียวกัน

โดยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัดจะต้องให้ความสำคัญกับความคิด และการมีส่วนร่วมของชาวบ้าน/ชุมชน ที่ต้องผสมผสานเชื่อมโยงกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหน่วยงานภาครัฐต้องทำหน้าที่เชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการทำงานในลักษณะบูรณาการของทุกฝ่ายเข้าด้วยกัน การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด จึงไม่จำเป็นต้องทำทุกกิจกรรมเหมือนกับในทุกพื้นที่ ชุมชนใดที่มีการรวมตัวเรียนรู้ร่วมคิดที่เรียกว่า “กระบวนการจัดทำแผนชุมชน” จะเป็นชุมชนที่ผ่านการพิจารณาคัดค้นปัญหา กลุ่มเป้าหมาย และกิจกรรมการพัฒนา ร่วมกันในชุมชนมาแล้ว จึงควรได้รับการสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมตามที่ต้องการได้ ขณะเดียวกันชุมชนที่ยังไม่มีกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวหรือมีแต่ยังไม่เข้มแข็ง ก็ควรเสริมสร้างกระบวนการให้เกิดขึ้นก่อนแล้วค่อยเสนอขอรับการสนับสนุนกิจกรรมต่อไป ทั้งนี้การขับเคลื่อนระดับหมู่บ้าน/ชุมชนให้กลุ่มคนที่ได้รับฉันทามติจากประชาคมของหมู่บ้าน/ชุมชนจำนวน ที่เรียกว่า “คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน/ชุมชน” ซึ่งได้รับการเลือกโดยกระบวนการประชาคม ทำหน้าที่รับผิดชอบดำเนินโครงการภายใต้แผนงานยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด พ.ศ.2550 โดยกลไกสนับสนุน เพื่อเสริมสร้างกระบวนการให้ชุมชน ประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกลไกขับเคลื่อนใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับอำเภอ/กิ่งอำเภอ มี

คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชาชนอยู่ดีมีสุขระดับอำเภอมีอำนาจหน้าที่ บูรณาการโครงการระหว่างชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหน่วยงานภาครัฐ และภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ตลอดจนตรวจสอบ กลั่นกรอง และจัดลำดับความสำคัญโครงการที่เสนอมาจากหมู่บ้าน/ชุมชน ติดตามผลการดำเนินงาน รวมทั้งหนุนเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อไปสู่การจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพ ในกรณีที่พื้นที่ยังไม่มีแผนชุมชน หรือมีแผนชุมชนแล้วแต่ยังไม่มีคุณภาพระดับจังหวัด มีคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชาชนอยู่ดีมีสุขในระดับจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ บูรณาการ กลั่นกรอง อนุมัติแผนงานโครงการ และงบประมาณ รวมทั้งประสานส่วนกลาง ตลอดจนการติดตามผลการดำเนินงาน และรายงานคณะกรรมการระดับชาติ ระดับชาติ มีคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชาชนอยู่ดีมีสุข ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ประกอบด้วยกรรมการจากทุกภาคส่วน โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นเลขานุการร่วม ทำหน้าที่กำหนด แนวทาง กลไก การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ในการกลั่นกรองโครงการตามแผนงานและหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ ตลอดจนการกำกับ ดูแล ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และประสานความร่วมมือของภาคีการพัฒนา

ทั้งนี้โดยแท้จริงแล้ว ก่อนที่รัฐบาลจะสนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเองนั้น มีชุมชนหลายแห่งได้เริ่มจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเองมาก่อนหน้านี้แล้ว ไม่ว่าจะ เป็นหมู่บ้านหนองกลางดง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมชนไม้เรียง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมชนน้ำเกียน จังหวัดน่าน เป็นต้น โดยตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2545 ภาคีพัฒนาทั้งภาครัฐ เอกชน เครือข่ายองค์กรชุมชน จัดเวทีสรุปบทเรียนกระบวนการทำแผนแม่บทชุมชน ผลสรุปของการประชุมทุกฝ่าย มีความเห็นพ้องกันว่า "แผนชุมชนเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่นเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประชาชนฐานล่าง" และเห็นว่าองค์กรชุมชนควรมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานจึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการรวมตัวกันของผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ในเรื่องการทำแผนชุมชนเป็น "เครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเอง 4 ภาค" โดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) หรือ พอช. ได้เห็นความสำคัญของแผนชุมชนที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา และต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรชุมชนเป็นแกนหลักในการดำเนินงาน โดยมีการประสานภาคีพัฒนาที่เคยมีบทบาทจัดทำแผนชุมชนมาก่อน พอช. จึงสนับสนุนให้เครือข่ายแผนชุมชนพึ่งตนเอง 4 ภาค ดำเนินการขยายผลการจัดทำแผนชุมชนทั่วประเทศโดยมีความรับผิดชอบโครงการและงบประมาณด้วย โดยในปัจจุบันการดำเนินงานจัดทำแผนชุมชนเริ่มดำเนินการไปแล้วทั่วทุกภาคดังนี้ (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, ม.ป.ป.)

ตารางที่ 1 เครือข่ายที่ดำเนินการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง

ภาค	ต้นแบบ	นำร่อง	ขยายผล	เตรียมการ	รวม
ปริมณฑล	1	1	49	15	66
ตะวันออก	1	7	72	42	122
กลาง	4	3	73	41	121
ตะวันตก	4	6	76	42	128
เหนือ	11	62	270	140	483
อีสาน	13	46	270	150	479
ใต้	15	48	399	139	601
รวม	49	173	569	569	2000

ที่มา : www.codi.or.th/planchoomchon/index.aspx

พื้นที่ภาคกลางเป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และที่สำคัญยังเป็นเขตพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร ซึ่งนับว่ามีความเจริญและมีความทันสมัยในทุกๆด้านไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในเขตภาคกลาง ที่อาจซึมซับรับเอาความเจริญต่างๆเข้ามาจนทำให้วิถีชีวิตและความสัมพันธ์ของคนในชุมชนแปรเปลี่ยนไปเป็นลักษณะของชุมชนเมือง อีกทั้งยังต้องพึ่งพาสินค้าเพื่อการอุปโภคและบริโภคจากในเมืองจนละทิ้งวิถีชีวิตเกษตรกรรมแบบพอเพียงไป ซึ่งทำให้ความยากจนของคนในพื้นที่ยังมีเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังมีบางชุมชนที่มีการรวมตัวกันแก้ปัญหาชุมชนของตนเอง ด้วยวิธีการของตนเองบนพื้นฐานความสัมพันธ์ของชุมชนแบบดั้งเดิมคือ ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และรับผลความสำเร็จร่วมกัน โดยไม่รอรับความช่วยเหลือจากภายนอกเพียงอย่างเดียวประกอบไปด้วย ตำบลประดู่เย็น จังหวัดอุทัยธานี ตำบลหัวไผ่ จังหวัดสิงห์บุรี ตำบลบางเจ้าฉ่า จังหวัดอ่างทอง และตำบลพระยาบันลือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งชุมชนทั้งหมดดังกล่าวมีการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเองซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการแก้ปัญหาภายในชุมชนของตน โดยมีแกนนำในการจัดทำแผนดังกล่าว และขณะนี้กำลังขยายผลไปสู่เครือข่ายในภาคเดียวกัน จากสภาพดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนชุมชนพึ่งตนเอง กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง เพื่อศึกษาถึงกระบวนการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเองและการดำเนินงานตามแผนฯว่าสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้หรือไม่อย่างไร ตลอดจนผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนดังกล่าว ทำให้ชาวบ้านที่อยู่อาศัยในชุมชนนั้นมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หรือไม่อย่างไร โดยการศึกษาครั้งนั้นนอกจากจะเป็น

การพิสูจน์ตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนชุมชนพึ่งตนเองแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในการนำไปแก้ไขปรับปรุงแผนชุมชนของตน ตลอดจนการดำเนินงานตามแผนดังกล่าวต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง 3 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยชุมชนต้นแบบของภาคดังกล่าว ประกอบด้วย 1) ตำบล ประดู่ยืน อำเภอลานสีก จังหวัดอุทัยธานี 2) ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมือง จังหวัด สิงห์บุรี 3) ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และ 4) ตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนชุมชนพึ่งตนเอง กรณีศึกษา : ชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง 3 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยชุมชนต้นแบบของภาคดังกล่าว ประกอบด้วย 1) ตำบล ประดู่ยืน อำเภอลานสีก จังหวัดอุทัยธานี 2) ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมือง จังหวัด สิงห์บุรี 3) ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และ 4) ตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3.2 ขอบเขตประชากร

ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง และได้ดำเนินการตามแผนชุมชนพึ่งตนเองไปแล้ว ซึ่งเป็นชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง ประกอบด้วย 1) ตำบล ประดู่ยืน อำเภอลานสีก จังหวัดอุทัยธานี 2) ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมือง จังหวัด สิงห์บุรี 3) ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และ 4) ตำบลพระยาบันลือ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3.3 ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัย เรื่อง ผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนชุมชนพึ่งตนเอง กรณีศึกษา : ชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาทำการศึกษา ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2550 – พฤศจิกายน 2551 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 ปี

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.4.1. ทำให้ชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากการนำแผน ชุมชนพึ่งตนเองไปสู่การปฏิบัติ อันได้แก่ ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

1.4.2 ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้กับชุมชนต้นแบบในแถบภาคกลาง นำไปปรับปรุงแก้ไขการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง

1.4.3 เป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจได้นำไปใช้ประกอบในการศึกษา หรือพัฒนาเป็นงานวิจัยในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องต่อไป

This document was created using
Smart PDF Creator
To remove this message purchase the
product at www.SmartPDFCreator.com